

РЕШЕНИЕ

№ 393

гр. Бургас, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ХЛШ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЯНА Д. АТАНАСОВА -
МИТЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. СТЕФАНОВА
като разглежда докладваното от ЯНА Д. АТАНАСОВА - МИТЕВА
Административно наказателно дело № 20222120200675 по описа за 2022
година

Производството е образувано по жалбата на Т. ИЛ. ИЛ., ЕГН: *****, с адрес: ****, против Наказателно постановление № 21-0769-002337/15.07.2021г., издадено от Р.Т.П. – началник група към ОДМВР Бургас, с-р Пътна полиция, с което за нарушение по чл.21 ал.2 от ЗДвП, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.182, ал.5 вр. ал.1, т.4 от ЗДвП е наложено наказание – „глоба” в размер на 800 лева и „лишаване от право да се управлява МПС” за срок от 6 месеца.

С жалбата се моли за отмяна на обжалваното наказателно постановление, като се излагат доводи в тази насока. В съдебно заседание жалбоподателят – редовно уведомен, се представлява от адв.Паскалев, който поддържа жалбата и моли за присъждане на разноски.

За административнонаказващия орган, редовно призван, в съдебно заседание се явява юк. Желязкова, която моли за потвърждаване на НП и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено от фактическа страна следното: На 08.03.2021г. в 11,33 часа в гр.Бургас, по ПП I-9, км.236+890, до автосервиз „Ситроен“ в посока към ПВ „Север“, автоматизирано техническо средство - радарна система АТСС TFR1-M с фабричен № 644/14, засякло и заснело, движещ се със скорост от 93 км/ч. лек автомобил – „Мерцедес А 200“ с рег.***, при разрешена максимална скорост до 60 км/ч. в населено място, въведена с пътен знак В26. Въпросното нарушение било записано на снимка № 27413. По - късно било установено, че заснетият автомобил е собственост на

жалбоподателя - Т. ИЛ. ИЛ., ЕГН: *****. Същият попълнил декларация по чл.188 ЗДвП от 08.04.2021г., в която посочил, че на процесната дата и място той е управлявал автомобила.

За констатираното св. Д. съставил срещу жалбоподателя АУАН с бл. № 379553, като квалифицирал нарушението като такова по чл.21, ал.2 ЗДвП. АУАН бил връчен на жалбоподателя, който го подписал и получил копие от него.

Въз основа на АУАН на 15.07.2021г. било издадено и процесното НП, като АНО възприел фактическата обстановка, описана в акта и констатирал, че в случая е налице системност, тъй като с ел.фиш сер.К №2701205, връчен на 10.08.2020г. и влязъл в сила на 25.08.2020г., ел.фиш сер.К №4030538, връчен на 03.12.2020г. и влязъл в сила на 18.12.2020г. и ел.фиш сер.К №4148103, връчен на 03.12.2020г. и влязъл в сила на 18.12.2020г., жалбоподателят е бил наказван за същите по вид нарушения. Ето защо, и на основание чл.182, ал.5 вр. ал.1, т.4 ЗДвП, наложил на жалбоподателя наказание „глоба” в размер на 800 лева и „лишаване от право да се управлява МПС” за срок от 6 месеца.

Техническото средство – стационарна система за контрол над скоростта ATCC TFR1-M с фабричен № 644/14, към датата на заснемане на нарушението било годно и калибрирано /видно от приложените Удостоверение за одобрен тип средство за измерване №10.02.4835 /л.22 от делото/ и Протокол за проверка №5-5-20/16.06.2020г. /л.23 от делото/.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и писмените и гласни доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло. От обстоятелствената част на акта за нарушение, който като съставен по надлежния ред представлява годно доказателствено средство, съобразно чл.189, ал.2 от ЗДвП за констатациите в него, се установява гореописаната фактическа обстановка, в каквата насока са и показанията на актосъставителя, които са еднопосочни и безпротиворечиви и които съда кредитира изцяло. Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.15 ЗДвП - изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, поради което и съдът кредитира изцяло, приложената по преписката снимка (запис).

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи: Жалбата е депозирана в рамките на седемдневния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество същата се явява неоснователна по следните съображения:

Наказателното постановление е издадено от оправомощено за това лице – Р.П. – началник група Сектор „Пътна Полиция” към ОДМВР-гр.Бургас, а АУАН е съставен от компетентен орган. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл.34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок. Жалбоподателят е подписал и е получил акта.

Съдът счита, че както в АУАН, така и в НП са посочени всички необходими, законови

реквизити. На първо място, точно е посочено мястото на извършване на нарушението, а именно: гр.Бургас, по ПП I-9, км.236+890, до автосервиз „Ситроен“ в посока към ПВ „Север“. Така посоченото място е описано по начин, даващ възможност да се разбере, къде е извършено превишаването на скоростта от страна на жалбоподателя, поради което и възможността на същия да разбере обвинението не е била накърнена. В АУАН и НП е посочено също така, че в този участък важи ограничение на скоростта от 60 км/ч. за населено място, както и наказуемата скорост, като коректно е приспаднал в полза на нарушителя толерансът от 3 %, който представлява допустимата техническа грешка при измерването на скоростта. По делото е приложена и снимка по чл.10, ал.3 от Наредбата.

Към датата на нарушението АТС е било преминало задължителната последваща техническа проверка съгласно Закона за измерванията и Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол. Следователно то е притежавало техническите характеристики и параметри, съгласно одобреното средство за измерване, регистрирано в държавния регистър на одобрените средства за измерване и е било в състояние да изпълнява в пълен обем предназначението си.

От Удостоверение за одобрен тип средство за измерване №10.02.4835 /л.22 от делото/ се установява, че процесното техническо средство – преносима система за контрол над скоростта ATCC TFR1-M с фабричен № 644/14 е одобрен тип средство за измерване, преминало проверка през месец юни 2020г., във връзка с което е издаден протокол за проверка №5-5-20/16.06.2020г. /л.23 от делото/. За пълнота следва да се има предвид, че горното се явява и публичноизвестно обстоятелство, доколкото на страницата на БИМ се поддържа „Регистър на одобрените типове средства за измерване“. По делото са приложени като доказателства и протокол за използване на автоматизирано техническо средство и снимка на същото, от които е видно че в процесния пътен участък важи ограничение на скоростта от 60 км/ч. за населено място и в него на процесната дата и час е било позиционирано техническото средство – преносима система за контрол над скоростта ATCC TFR1-M с фабричен № 644/14.

Собственикът на МПС, с което е извършено нарушението, има възможност да предостави в съответната териториална структура на МВР, писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на МПС. В противен случай той е лицето, което носи отговорност за извършеното нарушение. В конкретния случай жалбоподателят - И., е подал такава декларация, в която е посочил, че той е управлявал автомобила, поради което и правилно е бил санкциониран с издаденото постановление.

От субективна страна, съдът приема, че се касае за виновно извършено нарушение, тъй като не е спорно в процеса, че жалбоподателят е правоспособен водач на МПС и като такъв е бил запознат и към датата на деянието със своите задължения при управление на МПС, в това число и задълженият му по чл.21, ал.2 ЗДвП, да избира определена скорост и спазва въведени пътни ограничения за скорост при управление на МПС, които задължения обаче в настоящия случай съзнателно не е спазил.

Съгласно § 6, т. 62 от ДР на ЗДвП, системно е това нарушение, което е извършено три или

повече пъти в едногодишен срок от влизането в сила на първото наказателно постановление или на първия електронен фиш, с който на нарушителя се налага наказание за същото по вид нарушение. В акта за установяване на административното нарушение и в НП са посочени три електронни фиша - ел.фиш сер.К №2701205, от 24.04.2019г. и влязъл в сила на 25.08.2020г., ел.фиш сер.К №4030538, от 08.10.2020г. и влязъл в сила на 18.12.2020г. и ел.фиш сер.К №4148103, от 12.11.2020г. и влязъл в сила на 18.12.2020г. За да е налице системно нарушение именно след тази дата - 25.08.2020г., другите две нарушения (или повече) трябва да са били извършени, в рамките на една година, т.е. до 25.08.2021г. В настоящия случай деянията по ел.фиш сер.К №4030538 и ел.фиш сер.К №4148103, както и деянието по настоящото дело са били извършени след дата - 25.08.2020г. и в посочения по - горе едногодишен срок, поради което и е налице квалификацията по чл.182, ал.5 от ЗДвП - системно нарушение.

С оглед на всичко гореизложено на жалбоподателя следва да се наложи наказание съгласно предвиденото в разпоредбата на чл.182, ал.5 вр. ал.1, т.4 от ЗДвП, а именно глоба от 800 лв., който размер е точно определен в закона и не може да се обсъжда въпросът за намаляването му, както и „лишаване от право да се управлява МПС” за срок от 6 месеца. В конкретния случай не са налице основания за приложението на чл.28 от ЗАНН. Маловажни са нарушенията, които разкриват по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичния случай и се отличават помежду си по „наличието на очевидност, несъмненост на маловажността на извършеното нарушение“. Процесното деяние не се отличава от обичайните нарушения от този вид, поради което и приложението на чл.28 от ЗАНН би било незаконосъобразно. При извършване преценка в тази връзка БРС взе предвид, че жалбоподателят е бил наказван за допуснати нарушения на ЗДвП многократно /с 2 НП и 26 електронни фиша/, като голяма част от тях касаят именно неспазване скоростта на движение при управление на МПС.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-0769-002337/15.07.2021г., издадено от Р.Т.П. – началник група към ОДМВР Бургас, с-р Пътна полиция, с което на жалбоподателя - Т. ИЛ. ИЛ., ЕГН: *****, с адрес: ****, за нарушение по чл.21 ал.2 от ЗДвП, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.182, ал.5 вр. ал.1, т.4 от ЗДвП е наложено наказание – „глоба” в размер на 800 лева и „лишаване от право да се управлява МПС” за срок от 6 месеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____

